

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 130.639 van 26 april 2004  
in de zaak A. 85.481/IX-1928.**

In zake : Gino BAERT,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat G. VAN GRIEKEN,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Vossendreef 4, bus 29

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Landsverdediging.

---

**DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Gino BAERT op 16 juni 1999 heeft  
ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing waarbij zijn aanvraag van  
18 januari 1999 strekkende tot vrijwillig ontslag met ingang van 1 mei 1999, wordt  
geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 83.543 van 22 november 1999 waarbij de  
vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de  
vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, met inbegrip van een  
dwangsom, worden verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend  
op 22 december 1999 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van  
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur  
R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2002 die de neerlegging  
ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de  
regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2004 waarbij de terechtzitting  
bepaald wordt op 19 april 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van luitenant-kolonel militair  
administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd  
R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van  
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker, geboren op 25 december 1966, op  
1 september 1983 dienst genomen heeft in de Krijgsmacht en een carrière uit-  
gebouwd heeft als beroepsonderofficier bij de luchtmacht; dat hij op 26 september  
1995 benoemd is in de graad van eerste sergeant-majoor; dat hij op 4 november 1998  
een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking heeft aangevraagd vanaf  
1 januari 1999 met het oog op een beroepsactiviteit als programmeur, maar dat die  
aanvraag bij ministerieel besluit van 11 januari 1999 geweigerd is; dat verzoeker dan  
op 18 januari 1999 zijn ontslag aangevraagd heeft vanaf 1 mei 1999; dat, ondanks de  
gunstige adviezen van de hiërarchische meerderen, de minister van Landsverdediging

die aanvraag op 4 mei 1999 geweigerd heeft wegens een tekort aan onderofficieren-informatica bij de luchtmacht; dat dit ministerieel besluit van 4 mei 1999 het voorwerp uitmaakt van het onderhavige beroep; dat verzoeker op 18 mei 1999 opnieuw zijn ontslag heeft aangeboden vanaf 1 juli 1999, maar dat de minister met een besluit van 18 juni 1999 ook deze aanvraag geweigerd heeft; dat tenslotte de minister van Landsverdediging met zijn besluit van 20 januari 2000 een nieuwe aanvraag tot ontslag, ingaande op 1 februari 2000, ingewilligd heeft;

2.1. Overwegende dat verzoeker met het ministerieel besluit van 20 januari 2000, op 1 februari 2000 ontslag uit het kader van de beroepsonderofficieren heeft gekregen en overgegaan is naar het kader van de reserveonderofficieren; dat die beslissing definitief geworden is; dat de auditeur-verslaggever, van dat gegeven vertrekkend, ambtshalve het besluit geformuleerd heeft dat verzoeker definitief het actief kader van de Krijgsmacht verlaten heeft, dat hij daarmee uiteindelijk een positief antwoord gekregen heeft op zijn vraag om de Krijgsmacht te verlaten en dat hij derhalve geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van het bestreden besluit;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie betoogt dat hij wel het gevraagde ontslag heeft gekregen, maar dat zulks niet belet dat hij “in de tussenperiode 1999-2000 benadeeld werd, dit in de zin van art. 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State”; dat de verwerende partij daarop antwoordt dat “zulke algemeenheid vanzelfsprekend niet (kan) leiden tot het aantonen van een concreet belang”;

2.3. Overwegende dat verzoeker in de loop van de procedure, na een nieuwe aanvraag en een nieuw besluit van de verwerende partij, de Krijgsmacht heeft mogen verlaten; dat hij op die wijze het voordeel gekregen heeft dat hij met het bestreden besluit nastreefde; dat die beslissing aan verzoeker nog niet helemaal zijn belang ontnemt bij de vernietiging van het hier bestreden besluit, aangezien dat ontslag slechts uitwerking heeft gehad vanaf 1 februari 2000 en het bestreden besluit betrekking heeft op de weigering om hem op 1 mei 1999 ontslag te verlenen; dat, in

het kader van de vraag naar het actueel belang van verzoeker, wel de vraag rijst welk voordeel verzoeker thans nog kan halen uit een vernietigingsarrest waarin wordt vastgesteld dat het weigeringsbesluit van 4 mei 1999 onregelmatig is en dat de mogelijkheid creëert dat de verwerende partij hem, bij het heroverwegen van zijn aanvraag van 18 januari 1999, ontslag verleent vanaf 1 mei 1999, dit is acht maand vroeger;

Overwegende dat verzoeker, die in zijn laatste memorie enkel verwijst naar een “benadeling in de zin van artikel 19 (van de Raad van State-wet)”, dat resterend belang niet concreet aantoont; dat overigens, aangezien verzoeker geen beroep heeft ingesteld tegen het ministerieel besluit van 18 juni 1999 waarbij zijn aanvraag om met ingang van 1 juli 1999 ontslagen te worden wordt geweigerd, ook uit zijn houding in die periode kan afgeleid worden dat, toen reeds, de weigering om de Krijgsmacht te verlaten hem niet al te zeer stoorde;

2.4. Overwegende dat verzoeker het bestaan van een actueel belang niet aantoont;

3. Overwegende dat verzoeker vraagt om de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen; dat op die vraag niet wordt ingegaan, aangezien het teloorgaan van het belang het gevolg is van een nieuwe ontslag-aanvraag van verzoeker,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE,   | kamervoorzitter, |
|        | L. HELLIN,          | staatsraad,      |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
| Mevr.  | V. WAUTERS,         | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**J. DE BRABANDERE.**